

בש"פ 7766/17 - יהושע טבנס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7766/17

כבוד השופט ג' קרא
יהושע טבנס

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות עրר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בירושלים בתיק עמ"ת 9734-10-17 שנתנה ביום
17.10.2017 על ידי כב' השופט רבכה פרידמן-פלדמן

עו"ד טליה רם
ליינור בן אוליאל

בשם המבקש:
בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני בקשה רשות ערר על ההחלטה של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' פרידמן פולדמן) ב-עת"מ 17-10-2017 מיום 08.10.2017, בגין קבלת בית המשפט המחוזי את עקרה של המדינה על החלטת בית משפט השלום בירושלים ב-מ"ת 42289-07-17 מיום 03.10.2017, והורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. ביום 19.07.2017 הוגש כתב אישום נגד המבוקש, המיחס לו ארבעה אישומים הכלולים עשרות עבירות של סחר בסמוג קנאביס. בתמצית, על פי כתב האישום, המבוקש מכר סמים תמורה אלף שקלים למספר לקוחות שונים. באישום הראשון, יוחסו למבוקש 24 עבירות הנוגעות למכירת סמים לאחרים, בין החודשים מרץ ליולי 2017, בהזדמנויות שונות, ובתמורה לאלפי שקלים. באישום השני יוחסו למבוקש 12 עבירות של מכירת סמים לאדם אחר, בין החודשים אפריל ליולי 2017. על פי האישום השלישי המבוקש מכר סמים לפחות בשרות מקרים, בתמורה למאות שקלים. על פי האישום הרביעי, המבוקש מכר סמים לשוטר סמי, בתמורה ל-1,000 ש"ח. על פי כתב האישום, סמור לאחר מכן, נעצר המבוקש, כשבחזקתו מעל 10,000 שקלים. בחיפוש בبيתו נתפס כסף מזומנים בסכום של 19,860 שקלים וכן כלים לעישון סמים מסווג "באנג".

3. יחד עם כתב האישום הוגש בקשה לעצור את המבוקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 23.7.2017 הורה בית משפט השלום על קבלת תסקير בעניינו של המבוקש, שיתיחס לאפשרות של חלופת מעצר בקהילה טיפולית. בתסקיר שהתקבל ביום 2.8.2017, המליץ שירות המבחן על החלופה האמורה, וזאת חרף כך שמצא כי רמת הסיכון להישנות עבירות מצד המבוקש בהיעדר טיפול הינה בגין-גבואה.

4. לאחר קבלת התסקיר, ביום 8.8.2017 הורה בית משפט השלום כי המבוקש יגוע בלויו שב"ס לראיון בקהילה הטיפולית שהוצאה, וביום 20.8.2017 העביר שירות המבחן הودעה מעדכנת לפיה התרשםות הצוות הרפואי היא כי המבוקש מתאים להשתלבות באותה קהילה טיפולית. בהמשך התבקשה דחיה מטעם שירות המבחן לשם בדיקת התאמת המבוקש לקהילה מבחינה רפואי. לבסוף, ביום 10.09.2017 המליץ שירות המבחן על שיילובו של המבוקש בקהילה הטיפולית, החל מיום 3.10.2017. בדיון שהתקיים באותו היום, הורה בית משפט השלום על העברת המבוקש לקהילה הטיפולית, ואולם דחה את בקשתו לפיה עד למועד זה יועבר המבוקש למעצר בית מלא בפיקוח בני משפחתו. זאת, בין היתר, נוכח חומרת המעשים שיוחסו לו, שנעשו לכואורה על פני תקופת ארכאה, ועל אף טיפול שעבר המבוקש במסגרת תיק פלילי קודם שנוהל נגדו. עם זאת, בסיום החלטתו, קבע בית משפט השלום כי ככל שהמבחן יפלט מהמסגרת הטיפולית מכל סיבה שהיא, יש להעבירו למעצר בית מלא בבית הוריו, ויבא בכך בית משפט השלום בתוך 24 שעות. בהמשך, נוכח הודהה לפיה ניתן להקדים את העברתו של המבוקש לקהילה הטיפולית, הורה בית משפט השלום על העברתו לשם ביום 26.09.2017.

5. ביום 26.09.2017 העביר שירות המבחן הודהה דחופה, לפיה לאחר שהמבחן הועבר לקהילה הטיפולית התברר כי קיים קושי בקשרתו שם, וזאת נוכח העובדה כי במקום מטופלים עדי תביעה בתיק. בתסקיר משלים מיום 27.9.2017, הובהר כי אין קהילה טיפולית תורנית אחרת המתאימה למבוקש, והוצע כי שירות המבחן יעדכן את בית המשפט לעניין חלופה טיפולית אחרת. בתסקיר נוסף, מיום 03.10.2017, המליץ שירות המבחן על שיילובו של המבוקש במרכז יומן הכלול טיפול פרטני שבועי, והותרתו במעצר בית, וזאת תוך שנקלהה בחשבון רמת הסיכון, הגבואה, הנש��ת מהמבוקש. להערכת שירות המבחן ניתן לצמצם מסוכנות זו באמצעות המפקחים שהתרשם מהם כדמותיות סמכותיות, מציבות גבול וממצממות סיכון. ביום 3.10.2017 הורה בית משפט השלום על העברתו של המבוקש למעצר בית מלא, נוכח שינוי הנסיבות שחל שלא באשמת המבוקש, והכלל לפיו לא בנקול יושב אדם למעצר לאחר ששוחרר. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המ徇ז.

6. ביום 08.10.2017, לאחר קיום דין בערר, הורה בית המשפט המ徇ז על מעצרו של המבוקש עד לתום ההליכים, בהיעדר חלופת מעצר ראייה. בתוך כך עמד בית המשפט המ徇ז על כך שלמעשה לא חל כל שינוי במסוכנותו של המבוקש, שנמצאה כגבואה, וכי הוא אף השתמש בשםים בבית הוריו, שהוצע, כאמור, כמקום חלופת מעצר הבית.

נקבע כי בנסיבות אלו, אין בחלופה של מעצר בית, שאינה חלופה הרמטית, כדי לאין את מסוכנותו של המבוקש, ולהגן על הציבור מפניו. החלטה זו היא מושא הבקשה דן.

טענות הצדדים בבקשתה לרשויות עיר

7. בבקשתו טוען המבוקש כי המלצה שירות המבחן לא ניתנה כלאחר יד, כי אם לנוכח שינוי נסיבות, ולאחר שנערכה שיחה נוספת עם המבוקש. לטענתו, גם בית משפט השלום קיבל את ההחלטה להעביר את המבוקש למעצר בית רק לאחר ששקל את כל השיקולים הרלבנטיים, ובבלתי שהתעלם מרמת המסוכנות שיוחסה למבוקש. לטענת המבוקש, בכך קבע בית משפט השלום כי הוא אינו אמור לשאת במחיה המחדל של כל העברתו לקהילה הטיפולית, ואין בכך כדי להצדיק את העברתו למעצר מאחריו סורג ובריח. המבוקש טוען עוד כי הוא נמצא במעצר בית מלא מיום 26.09.2017 מבלי שנרשמו הפרות מצידו, וגם משומך היה מקום להשairo במעצר בית. בתוך כך נטען כי ביתו של המבוקש נמצא בין יתר המוערבים באישום הראשון, אשר שניים מהם הועברו לקהילה טיפולית, ואחד למרכז יום בתנאי מעצר בית, וזאת אף על פי שלשיתו חלקם באירועים היה משמעותיו יותר מחלוקת שלו. המבוקש מוסיף כי הוא אינו מתנגד ביום לבחינת מסגרות שאינן תורניות, ואולם זאת בלית ברירה והוא עומד על בקשתו לשאות בתנאי מעצר בית מלא עד לכינוסתו לקהילה טיפולית חלופית.

8. המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה, לגישה, המבוקש לא התייחס לכך שמדובר בבקשתה בגלגול שלישי, ולא העלה טעמים מצדיקים מתן רשות עיר, מאשר שהמבקש לא העלה טענות שאינן בעלות אופי ערורי ואשר לא הועלו בפני הערכאות הקודמות, או שיש בהן חשיבות החורגת מעניינו הפרטני. עוד לגישה, לא נגרם למבקש עול המצדיק מתן רשות ערעור בגלגול שלישי. המשיבה טוענת עוד כי גם לגופו של עניין, אין לקבל את הבקשה. לטענתה, המבוקש, אשר לו עבר פלילי לבניטי, ביצע עבירות רבות של שחר בסמים על פני תקופה ארוכה, למرات שקיבל בעבר טיפול, שהוגדר כמושכל, וזאת במסגרת תיק פלילי קודם. לטענתה, במקרים אלו, לא ניתן לתת אמון במבקש ואין לשחררו לחlopota מעצר. המשיבה טוענת עוד כי האמור לעיל נכון שאתnoch עמדת שירות המבחן, שהעריך את מסוכנותו של המבוקש כבנייה-גבואה בתסaurus הראשון, וכגובהה בתסaurus האחרון. לשיטה, צדק בית המשפט המחויז בקביעתו לפיה העדר חlopota טיפולית סגורה שיכולה לקלוט את המבוקש איננה בגדר שניי נסיבות ממשמעותי, וזאת לא כזה אשר מצדיק מעבר מדחיה נחרצת של הבקשה לשחרר את המבוקש לעת חזיו לחlopota מעצר - לשחררו למעצר בית מלא לתקופה בלתי מוגבלת. המשיבה טוענת עוד כי ניתן לבצע את המעשים המזוהים למבקש גם בתנאי מעצר בית, ואף מצלמות אבטחה הממקמות באזור ביתו אין מפיגות את המסוכנות הנש��ת מהמבקר בנסיבות העניין.

דין והכרעה

9. לאחר עיון בבקשת הגעתו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידוחות. כידוע, הלכה היא כי בית המשפט לא יעתיר לבקשת רשות עיר וזאת למעט במקרים בהם הבקשה מקימה חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינים הפרט של הצדדים, ולהילופין מקום בו קיימות נסיבות פרטניות מצדיקות מתן רשות עיר, לשם מניעת עול קשה למבקש או לצורך שמירה על שלום הציבור ובתחומו (ראו: בש"פ 5445/14 שבו נ' מדינת ישראל (21.8.2014); בש"פ 6715/17 חמידאן נ' מדינת ישראל (3.9.2017)). בוחינת הבקשה דן מעלה כי טענות המבוקש אינן חרוגות מעניינו הפרטני ואין עלות כדי נסיבות חריגות מצדיקות להיעתר לבקשתה בגלגול שלישי". די בטעם זה כדי לדחות את הבקשה.

10. אף לגופו של עניין, לא מצאת מקומ לשנות מהחלטתו של בית המשפט המחויזי. בנסיבות העניין, נכון האמור בתסקרים, ומידת מסוכנותו של המבוקש לפי הערצת שירות המבחן, לא נפל כל פגם בהחלטתו של בית המשפט המחויזי, לפיה מעצר בית אינו יכול, כשלעצמו, לאין את מסוכנותו של המבוקש, ולמנוע המשך סחר בסמים על ידו. האמור לעיל נכוון ביתר שאת בהתחשב בהלכה לפיה למעט במקרים חריגים, יש לעצור נאשם בעבירות של סחר בסמים עד לתום ההלכים נגדו, נכון המסוכנות הרבהה לשלום הציבור, ומאחר שככל, לא ניתן להפיג את המסוכנות הטבעעה בנאים מסווג זה באמצעות חלופת מעצר, שעל פי רוב אינה יכולה למנוע הישנות עבירות כאמור (עינוי באופן כללי: בש"פ 8087/09 מדינת ישראל נ' מידברג (20.10.2009); בש"פ 7283/16 אלמגור נ' מדינת ישראל (27.9.2016)). אף כי בנסיבות העניין נראה כי אין מניעה עקרונית לשקל חלופת מעצר בעניינו של המבוקש, הרי שחלופה כאמור צריכה להיות הדקה מספק, כך שתוכל להפחית את מסוכנותו של המבוקש, כפי שהוצגה בתסקרים.

11. בנסיבות אלו, מובן כי עצם העובדה שאפשרות העברתו של המבוקש לקהילה הטיפולית הסגורה נדחתה שלא באשמת המבוקש אינה מפחיתה ממשוכנותו, וזאת שכן בה, כשלעצמה, כדי לחיבב את העברתו של המבוקש למעצר בית, חלופה, שכאماור, נדחתה בעבר על ידי בית משפט השלים.

12. זאת ועוד – בנסיבות אלו לא ניתן לקבל גם את טענתו של המבוקש ביחס להבדל בין מעורבים אחרים בפרשא, ואף טענות אלו אין מצדיקות להוותרו במעצר בית נכוון לעת זו. אולם, עקרון השווון בין נאים המצויים בהלכי מעצר, שנטו חלק זהה, או דומה בנסיבות העבירות, הוא עקרון חשוב, וש להකפיד עליו (ראו: █ סעdon נ' מדינת ישראל (28.12.2010); בש"פ 16/9165 ניסנוב נ' מדינת ישראל (13.12.2016)). ואולם, ישנו מקרים המצדיקים דין שונה ביחס לנאים שביצעו מעשים דומים (ראו: בש"פ 507/00 מזרחי נ' מדינת ישראל (06.02.2000)), והכרעה בהקשר זה תעשה על סמך נסיבות המכשול, העילות הספציפיות הקיימות לגבי כל נאשם, ובהתאם לנטיותיו האישיות (עינוי: בש"פ 16/4212 לוי נ' מדינת ישראל (30.06.2016); בש"פ 9317/16 אפגני נ' מדינת ישראל (11.01.2017)). עם זאת, בעניינו, ככל לא נשלה האפשרות להעביר את המבוקש לחלופת מעצר, בדומה לערבים אחרים שציין המבוקש, אלא שנמצא כי החלופה הרואה בעניינו נכוון לעת זו הינה חלופה "הרמטית", ולא די במעצר בית על מנת להפיג את מסוכנותו.

13. בקשתו של המבוקש לבחון את אפשרות העברתו לחלופה סגורה "הרמטית" בקהילה טיפולית שאיננה תורנית כלל לא נדונה בפני בית משפט השלים ולפיכך אין מקום להעלotta רק בשלב זה, ובגלגול שלישי. חזקה היא שככל שתוצג חלופה כאמור היא תיקל ותדון כראוי.

14. סוף דבר ולאור האמור מכלול, הבקשה לרשות הערר נדחתה בזאת.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשע"ח (18.10.2017).